

Bull sporty stafordširské bulteriéry velmi baví. Strhnout dokážou i jejich páníčky



Spíš cukr než bič

I když Aneta Kuncová vyrůstala s argentinskou dogou, do kynologického světa skutečně „spadla“ až s příchodem prvního stafordširského bulteriéra. Od té doby slovy i činy razí heslo, že výstavy, chov a sport se dají skloubit.

Zatímco její modrý pejsek Umpa-Lumpa Chesway Fransimo Bohemia získal nominaci na prestižní výstavu Crufts, fenka Ch. Update Sway Fransimo Bohemia se stala již dvakrát celkovou vítězkou akce Staffi den, kde exceluje v takzvaných bull sportech. Kromě toho se Aneta snaží šířit pozitivní povědomí o stafordširských bulteriérech, a tak přispívat k jejich propagaci. Důkazem toho je i následující rozhovor...

Stafordširský bulteriér se dnes u nás řadí do desítky nejoblíbenějších plemen. Čím si vysvětľujete jeho vysokou oblibu, když obecně jsou „psi typu bull“ veřejností vnímáni často spíše negativně? A jak se od ostatních liší?

Staffika si zamiluje každý... I odpůrce plemen tohoto typu zlomí svojí vřelou povahou. Bezmezně miluje lidi a svoji rodinu, vítá každého bez výjimky, tak si postupem času získá opravdu všechny. Je to bezvadný parták do života. Někoho osloví i jeho všestrannost. Většina plemen byla k něčemu vyšlechtěna a má primární určení, ale se staffikem můžete dělat téměř cokoli, co vás napadne.

Plemeno bývá často prezentováno jako rodinné, což nerozporuji, ve Velké Británii, zemi původu, je nazýváno „nanny dog“, dětská chůva. Na druhou stranu si ale myslím, že výchova, socializace a výcvik jsou u tohoto plemene velmi důležité - nic z toho by majitel neměl zanedbat, vždýt vzezřením a silou nejsou staffici žádná „ořezávátka“.

A k těm rozdílům: Myslím, že ve srovnání s pitbullem dokáže staffík vyhodnotit situaci, pitbul jde takzvaně do všeho, staffík více přemýšlí a jeho povaha je mírnější. Vzhledem k tomu, že od raného vzniku plemene žil v těsném kontaktu s lidmi, vazba na ně je veliká. Agrese vůči

ostatním psům se u něj dá mnohem lépe potlačit (někdy dokonce není vůbec přítomna, což u pitbula bývá opravdu zřídka, tam se naopak tyto povahové rysy cení). Staffici bývají choulolistivější a raději fungují jako domácí společníci, než aby hlídali u boudy.

Patříte k lidem, kteří se velmi aktivně věnují tzv. „bull sportům“. Jak jsou k nim staffulci ve srovnání se svými příbuznými disponováni a které disciplíny jim jdou nejlépe?

Staffík má srdce na pravém místě, a tak jde do všeho naplno. Bull sporty ho velmi baví, protože tam využije i své původní uplatnění. Dá se říct, že je to taková alternativa, aby plemeno nedegenerovalo doma na gauči a jeho původní využití se uplatnilo i v praxi. Staffici mají drive a všechno dělají na 100 procent, takže i výkony jednotlivých disciplín dosahují nevídaných výsledků.

Neporovnávám je s „pitáky“ a většími plemeny (AST, AB), protože ta jsou dispozičně pro sporty lépe vybavena - jsou větší, tím mají logicky více síly, delší nohy jim zase dají větší rychlost. Ale i tak se



Do tunelu!

staffici svou houževnatostí a odhodláním dokážou větším plemenům rovnat, ba dokonce jim i konkurovat. V disciplíně tug of war neboli přetahování, kde jde o celkovou kondici a vytrvalost, je někdy i předčí.

Pokud se týče výskoku na peška (high jump a wall climbing), jsou na tom oproti AST a pitbulům hůře, zase je to jejich tělesnou stavbou, ale i v této disciplíně máme staffiky, kteří excelují.

Tah břemene (weight pulling) zvládají bravurně, často nepotřebují jinou motivaci než páníčka, což je u ostatních plemen typu bull nevídané. Stejně tak u běhu s pneu (weight pull sprint) jsou hbití, rychlí a neohrožení.

Jsou STB vhodné i na jiné typy výcviku či sportů?

Určitě jsou. Máme ve svých řadách majitele, kteří se věnují výcviku, ať už jsou to agility, coursing, dogdancing, dogfrisbee, obedience, záchranářina, mushing, dogtrekking, vystavování a v neposlední řadě i lovecká kynologie. Můžu říct, že se staffikem se dá aktivně dělat téměř cokoli, co vás napadne. Rád s vámi bude podnikat výlety, rád s vámi bude běhat, když budete chtít, třeba i u kola. K smrti miluje aportování, takže pokud je člověk alespoň trochu sportovní založený, nudit se s ním určitě nebude. Plemeno patří i mezi oficiálně uznaná lovecká plemena. A právě i kvůli zmiňovanému zájmu o plemeno rostou řady staffiků pracujících v lese. Sama jsem měla možnost vidět je na naháňce a kvůli svému temperamentu a chuti dělat se svým pánem všechno jsou v praxi velkými pomocníky a myslivci jsou stále více vyhledáváni. Nejlépe se hodí na černou zvěř.

Podle „válečků“, které občas potkávám na ulici, soudím, že plemeno má trochu sklon k nadváze? A jak snáší horko?

Plemeno jako takové sklony k obezitě nemá, ale tím, že si ho stále častěji majitelé pořízují jen jako domácího mazlíka a neprovozují s ním žádnou aktivitu, tak je jasné, že trochu „nakyne“. Dnes již se tomu dá předejít řadou light granulí. Já osobně se pohybuji mezi aktivními pejskaři a ti mívají „válečky“ jen zcela výjimečně. Staffici bývají sami o sobě aktivní, a tak se i na obyčejné procházce dokážou pořádně prohnat. Tlustochy z nich dělají jen majitelé nevhodnou stravou a zbytečnými pamlsky. Vedro snášejí celkem v pohodě, otevrou širokou mordou a zhluboka dýchají. Mnozí lidé si pak myslí, že se smějí, a oni se přitom ochlazují. Většina staffiků má ráda vodu, kde se i v tropických teplech rádi osvěží.

Jak se staffordširský bulteriér vychovává



a jak cvičí? Zvládne ho i začátečník?

Není to služební plemeno, takže na něj neplatí drill, ale s pozitivní motivací dosáhnete výborných výsledků. Platí na něj spíš cukr než bič, to znamená víc chválit než trestat. Rád pánovi vyhoví, a tak za tenisák nebo piškot pro vás udělá třeba kotmelec. Nejsem zastáncem toho, jak teď osvěta (i když jsem za ni jinak samozřejmě ráda) hlásá, že je to plemeno pro každého. Pevnou ruku při výchově určitě potřebuje. Neumím si představit, jak by to dopadlo, kdyby ho dostala do rukou třeba moje babička. Staffík se cvičit musí, ale když člověk jenom trochu chce a zajímá se, tak to zvládne.

Jak se podle vašich zkušeností chová k ostatním psům a k lidem?

K lidem se chová velmi dobře, má je opravdu rád, a tak i každého náhodně

potkaného člověka chce počastovat. Až vám bude obližovat kdejakého bezdomovce, zjistíte, že by mohl i trochu ubrat:-). Co se týče ostatních psů, dokáže s nimi fungovat, dokonce si i hrát, řídit a dovádět. Zná spoustu bezkonfliktních staffiků, já se však se svými psy přesto mám na pozoru. Mezi smečkami neznámých psů bych je bez rozmyslu nepustila. Můžou se nepohodnout o klacek, míček či cokoli jiného se jim nemusí zdát - a problém je na světě. Máme však i plno psích kamarádů, takže se to určitě dá zvládnout. Psi jako samci bývají dominantnější, ale není to pravidlem.

Co považujete za hlavní výhodu a naopak nevýhodu plemene?

O mnoha přednostech jsem se už zmínila. V praktickém životě je podle mě velkou výhodou staffika, že je „skladný“. Krásně se vejde do auta i k nohám spolujezdce, a tak je to správný společník na cestách. Jako nevýhodu někdo vnímá, že i když působí jako ranař, určitě to není hlídač. Zloděje spíše přivítá, než zažene.

Co byste všem současným i budoucím majitelům staffordširského bulteriéra doporučila?

Najděte si mezi majiteli plemene přátele a společně se věnujte sportování! Bull sporty jsou stále oblíbenější, a tak přibývá i spolků, kde se jimi zabývají. Když jsme začínali my, museli jsme si na vše přijít a ozkoušet sami. Dnes se vám dost možná podaří najít nějakou partu nadšenců i ve svém okolí. Při hledání vám pomůžou sociální sítě nebo samotný STAFFORDSHIRE BULL TERRIER CLUB CZ (www.staffbullclub.cz). Zajděte se podívat, jak staffici trénují, třeba vás to také chytne. A vaši psi budou šťastní! Anety Kuncové (www.chester-soay.cz) se ptala L. Smrčková

Foto archiv A. Kuncové a T. Helísek (1)

